

PŘÍBĚHY

z Ripping Yarns

Knihkupectví Ripping Yarns, naproti zastávce metra Highgate v severním Londýně, je antikvariát, který funguje už od druhé světové války. Před dvaceti lety ho koupili Celia Mitchellová a její manžel, básník Adrian Mitchell.

Slavnostní otevření proběhlo za přítomnosti Michaela Palina a Terryho Jonese, členů skupiny Monty Python. K obchodu patří třináctiletá fenka zlatého retrievera Daisy, která se vždycky usadí uprostřed místnosti, a chcete-li projít, odmítne se pohnout.

www.rippingyarns.co.uk

ZÁKAZNICE: Promiňte, máte nějaké podepsané výtisky
Shakespearových divadelních her?

PRODAVAČKA: Ehm... myslíte podepsané od herců, kteří v nich
vystupovali?

ZÁKAZNICE: Ne, podepsané Williamem Shakespearem.

PRODAVAČKA: ...

ZÁKAZNÍK: Dobrý den, když si koupím knihu, přečtu ji a donesu
zpátky, můžu si ji vyměnit za jinou?

PRODAVAČKA: Ne... protože pak bychom nevydělali žádné peníze.

ZÁKAZNÍK: Taky pravda.

(telefonický hovor)

PRODAVAČKA: Knihkupectví Ripping Yarns, prosím.

ZÁKAZNICE: Máte nějakou mohérovou vlnu?

PRODAVAČKA: Bohužel, příze nevedeme, jsme knihkupectví.

ZÁKAZNICE: Vždyť se jmenujete Ripping Yarns – znamenité příze.

PRODAVAČKA: Slovo „yarns“ je tady použito ve významu historky.

ZÁKAZNICE: To je ale hloupý název.

PRODAVAČKA: Jde o odkaz na seriál od skupiny Monty Python:

Ripping Yarns – Neskutečné historky.

ZÁKAZNICE: Takže vlnu neprodáváte?

PRODAVAČKA: Ne.

ZÁKAZNICE: Pche. To je absurdní.

PRODAVAČKA: ... ale prodáváme mrtvé papoušky.

ZÁKAZNICE: Cože?

PRODAVAČKA: Papoušky. Mrtvé. Exnuté. Zesnulé. Nechtěla byste nějakého?

ZÁKAZNICE: Ehm, ne.

PRODAVAČKA: Dobře, pokud si to rozmyslíte, určitě se ozvěte.

PRODAVAČKA: Tak a s poštovním to dělá 13 liber a pět centů.

Vydržte chvíličku, podám čtečku karet.

ZÁKAZNÍK: Ne. No to v žádném případě. Musíte mi naučtovat 12 liber a 99 centů. Nezaplatím za nic, co začíná třináctkou. Snažíte se mě uříknout. Koukejte to změnit, nebo vyrazím do knihkupectví, kde mi nepřejí, abych spadl do kanálu a zlámal si vaz. Je to jasné?

ZÁKAZNÍK: Co vy jste za knihkupectví?

PRODAVAČKA: Antikvariát.

ZÁKAZNÍK: Aha, takže prodáváte knihy o rybičkách.

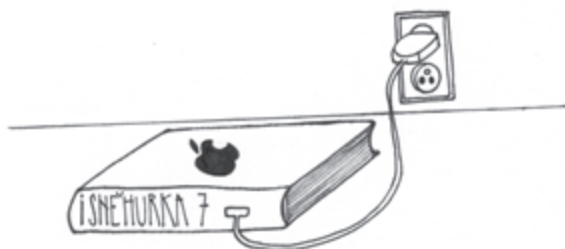
ČLOVĚK: Dobrý den, hledám pana Patricka.

PRODAVAČKA: Je mi líto, ale nikdo takový tady nepracuje.

ČLOVĚK: A bydlí tady?

PRODAVAČKA: ... tady nikdo nebydlí; jsme knihkupectví.

ČLOVĚK: Jste si jistá?

ZÁKAZNICE: Vedete nabíječky na ipod?

PRODAVAČKA: ... nevedeme.

ZÁKAZNICE: A proč ne?

ZÁKAZNICE: Dobrý den, chtěla bych knihu Alenka v kraji divů a za zrcadlem s nějakými pěknými ilustracemi. Ale nechce se mi za ni dát moc peněz, takže co kdybyste mi ukázala, jaká vydání máte, abych si je mohla prohlédnout a pak si nějaké z nich najít na internetu?

MUŽ: Dobrý den, zrovna jsem svépomocí vydal knihu svých uměleckých děl. Přátelé mi říkají, že ze mě bude další van Gogh. Kolik výtisků byste si chtěli objednat?

PRODAVAČKA: No víte, van Gogh za svého života nikdy nedošel uznání.

MUŽ: ...

POSLÍČEK S PIZZOU (*vejde do obchodu s velkou kupou krabic s pizzou a vidí, že vevnitř se nachází jenom prodavačka*): **Dobrý den, objednala jste si patnáctkrát pizzu?**

■

ŽENA: Dobrý den, cestou ze školy se tady staví dcera, aby si koupila knížku. Jenže se mi zdá, že si ráda vybírá takové, co zahrnují sex, a protože je jí teprve dvanáct, mohla byste na ni trochu dohlédnout, aby si nepořídila nic nevhodného? Můžu vám tu nechat seznam autorů, které má povolené.

PRODAVAČKA: Nezlobte se, ale nebylo by v takovém případě lepší, abyste ji doprovodila vy sama?

ŽENA: Samozřejmě že ne. Už je velká, zvládne to beze mě.

■

ZÁKAZNÍK: Vzal bych si nejtěžší knihu, kterou máte, prosím.

■

MUŽ: Máte černobílé filmové plakáty?

PRODAVAČKA: Ano, tamhle jsou.

MUŽ: Najdu tam plakát Adolfa Hitlera?

PRODAVAČKA: Koho prosím?

MUŽ: Adolfa Hitlera.

PRODAVAČKA: Jenže to přece nebyl herec.

MUŽ: Ale byl. Američan. Myslím, že židovského původu.

PRODAVAČKA: ...

(zazvoní telefon)

PRODAVAČKA: Knihkupectví Ripping Yarns, prosím.

MUŽ: Haló? Dovolal jsem se do Ripping Yarns?

PRODAVAČKA: Ano.

MUŽ: Do toho knihkupectví?

PRODAVAČKA: ... ano.

MUŽ: A jste tam?

PRODAVAČKA: Jak to myslíte?

MUŽ: No, jestli jste teď v obchodě?

PRODAVAČKA: Ehm... ano. Zrovna jste zavolal na číslo knihkupectví a já jsem to zvedla.

ZÁKAZNÍK: Nabízíte nějaké knihy o černé magii?

PRODAVAČKA: ... ne.

ZÁKAZNÍK: A nevíte, kde by se daly sehnat?

PRODAVAČKA: Zkuste to v Obrtlé ulici.

ZÁKAZNÍK: Ta je kde?

PRODAVAČKA: Hm, v centru Londýna.

ZÁKAZNÍK: Díky, budu mít oči na stopkách.

ZÁKAZNÍK: Vy tady asi občas slyšíte pěkně podivné věci, vidíte.

ZÁKAZNICE: Napsala Beatrix Potterová někdy něco o dinosaurech?

ZÁKAZNÍK (*strčí hlavu do dveří*): Dobrý den, můžu dovnitř se psem?

PRODAVAČKA: Samozřejmě, na dveřích máme ceduli, že přátelští psi mají vstup povolen.

ZÁKAZNÍK: No ona zase tak přátelská není; možná někoho kousne.

PRODAVAČKA: ... v tom případě ji prosím nechte venku.

ZÁKAZNÍK: Kdybych pracoval pro vás, dostal bych ve vedlejším obchodě slevu na alkohol?

ZÁKAZNICE: Dobrý den, nemáte náhodou tu kuchařku o vaření ze semene?

PRODAVAČKA: Nemáme.

ZÁKAZNICE: Škoda; fakt jsem to chtěla prubnout. Nezkoušela jste to?

PRODAVAČKA: Ne.

(Američan si objednal knihu z 19. století a poté, co mu přišla, prohlásil, že je v hrozném stavu. Prodávající byli přesvědčení, že publikaci popsali věrohodně, avšak přistoupili na to, aby jim ji kupující zaslat nazpět. Přišla pouze v papírovém sáčku a na stránkách s fotografiemi zůstaly nalepené záložky. Hřbet byl zlomený, jako by knihu někdo nacpal do kopírky, ofotil si obrázky a odeslal ji knihkupectví zpátky – poněvadž si ji onen člověk vlastně nechtěl nechat. Prodávající událost nahlásili společnosti AbeBooks [internetovému podniku se starožitnostmi, přes který zákazník knihu sehnal]. Ti dali knihkupectví peníze, aby knihu nechali spravit, a kupujícímu s vážným napomenutím vrátili platbu.)

Následně přišlo několik sprostých e-mailů s vybranými frázemi typu:

ZÁKAZNÍK: Na tenhle obchod jen tak nezapomenete. Pokaždé, když se ve vašem životě něco pokazí, vzpomenete si na karmu... Jsem prorok a tuto zprávu vám přináším ve jménu Ježíše Krista.

O několik týdnů později poslal zákazník do knihkupectví A4 obálku nacpanou pamflety pojednávajícími o rozpoznávání ďábla v nás.

ZÁKAZNICE: Panenko, na poště je dlouhá fronta a já potřebuji jenom jednu známku. Nemohla bych si ji koupit u vás?

PRODAVAČKA: Nezlobte se, známky nevedeme.

ZÁKAZNICE: No a nemohla byste jít vystát tu frontu za mě? Jste o dost mladší, vaše nohy by to zvládly.

PRODAVAČKA: To nejde – není tu, kdo by mě mohl zaskočit.

ZÁKAZNICE: Já vám to tady pohlídám.

PRODAVAČKA: Mrzí mě to, ale opravdu nemůžu; měla bych z toho velké potíže.

ZÁKAZNICE: Ts. Vy jste mi tedy vůbec nepomohla (naštvaně odkráčí).

ZÁKAZNÍK (*ukáže na biografii*): Máte tuhle knihu bez fotografií?

PRODAVAČKA: Domnívám se, že fotografie se objevují v každém vydání.

ZÁKAZNÍK: Proč?

PRODAVAČKA: Nejspíš abyste viděl, jak všichni vypadali.

ZÁKAZNÍK: Nemám fotografie rád.

PRODAVAČKA: Ok.

ZÁKAZNÍK: Nemohla byste mi je z knihy vystříhat?

PRODAVAČKA: ...

ZÁKAZNICE: Nemohla bych prosím dostat šálek čaje?

PRODAVAČKA: No... ehm...

ZÁKAZNICE: Díky, mám strašlivou žízeň.

PRODAVAČKA (*ukáže na regály*): Našla jste něco, co by se vám zamlouvalo?

ZÁKAZNICE: Hm, já si nechci nic koupit. Jen čekám na autobus.

ZÁKAZNICE: Nemáte nějaké fakt ukrutně staré vydání Paní Dallowayové – třeba jako z roku 1850?

PRODAVAČKA: ...

PRODAVAČKA: Chtěl byste sáček? Máme tu igelitové i papírové.

ZÁKAZNÍK: Býval bych si vzal, ale řekla jste „papírové“ sáčky, a ne „papejrové“, a tak žádný nechci.

PRODAVAČKA: Myslím, že „papejrové“ sáčky se neříká. Já jsem navíc z Newcastle, a tak říkám „sýrový“, a nikoli „sejrový“.

ZÁKAZNÍK: Jste očividně nevzdělaná.